

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXIV. évfolyam 2019/3. szám Reformáció

„A keresztyén ember számára nincs kedvesebb gondolat, mint hogy Istenben éljen. Ezzel van elfoglalva egész életében. Így aztán jöhet a nagy nap bármikor, tudja, hogy Ura jön, s megváltást hoz. Ez a vigasztalás azonban egyedül a keresztyént illeti.”

Luther Márton: Jer, örvendjünk, keresztyének!

„A kegyelmi ajándékok között ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz. A Lélek megnyilvánulása pedig mindenkinek azért adatik, hogy használjon vele.” (1Kor 12, 4,7)

Egy amerikai lelkész írta: A gyülekezet, ahol szolgálok, minden szerdán imareggelit tart. A hónap utolsó szerdáján a lelkész gondoskodik a reggeliről. Nem sokkal azután, hogy elkezdtem a gyülekezetben dolgozni, valaki megkérdezte tőlem, fogok-e főzni szerdára. „Természetesen – válaszoltam –, kukoricapelyhet vagy korpapelyhet szeretnének?” „Majd én főzök – mondta az illető –, ön pedig prédikál.” Azóta így csináljuk, és nagyon jól működik.

Egyáltalán nem könnyű téma – ha előkerül – az egyes keresztyén felekezetek és gyülekezeteik különbsége a kegyelmi ajándékok tekintetében. (Bemelegítésként el kellene olvasnunk a következő igéket: Ef 4, 1-16, Rm 12, 4-8, 1Kor 12, 3-11, 1Kor 13, 8-13, 1Pt 4, 10-11!)

Ki hogyan látja és értékeli a Bibliában lejegyzett karizmákat, azaz kegyelmi ajándékokat? Mit jelent például az ismeret beszéde, a prófétálás, a hit, a gyógyítás vagy a csodatévő erők ajándéka? Vagy a lelkek megkülönböztetése, a nyelveken szólás, a könyörületesség? És melyek működnek ezekből a mai gyülekezetekben? Mik a szerepük? Aktuális-e még mindegyik? Vannak-e elcsúszási lehetőségek az értelmezésükben és az alkalmazásukban? Miért nem vagyunk egyik használatukban? 2016 tavaszán óriási számú érdeklődő előtt beszélgetett erről három különböző keresztyén irányzat elismert képviselője a lágymányosi MEÖT-székházban. Megegyezésre nem nagyon jutottak, közös hitvallást sem fogalmaztak meg a disputa végén, de legalább megismerhették egymás álláspontját. (www.parokia.hu/v/csodas-kegyelmi-ajandekok)

A kérdéskör így szűkíthető: melyik közösség mit hisz és vall, és mit tapasztal a Szentlélek munkájának? Ez egy lényeges kérdés! Luther ezt írja a Nagy Káté Hiszekegy, Harmadik hitágazatánál: „A teremtés ugyanis már mögöttünk van, a megváltás is elvégzettetett, de a Szentlélek szüntelenül végzi munkáját az ítélet napjáig, s **arra rendeli a gyülekezetet a földön, hogy általa mondjon és cselekedjék mindent.** Hiszen keresztyén egyházát nem gyűjtötte még egybe, a bűnbocsánat osztását sem fejezte be még. Abban hiszünk tehát, **aki napról napra vonz minket az igével, és hitünket adja, növeli és erősíti ugyanazzal az igével és bűnbocsánattal.**”

Ezt is írja: „Hiszem, hogy él a földön egy szent nép és gyülekezet: csupa szent, egy fő, Krisztus alatt, a Szentlélek hívta egybe, egy a hite, a szándéka és a gondolkodása, **sokféle adománya van, de egységes a szeretetben, nincs benne szakadás és elkülönülés.** Én is egyik része és tagja vagyok, minden javainak élvezője és résztársa.”

És álljon itt a legismertebb hitágazati magyarázat a Kis Kátéból is: „Hiszem, hogy saját eszemmel és erőmmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem Őhöz eljutni, hanem **a Szentlélek hívott el engem az evangélium által, Ő világosított meg ajándékaival, Ő szentelt meg és tartott meg az igaz hitben, ahogyan a földön élő egész egyházat is elhívja, gyűjti, megvilágosítja, megszenteli és Jézus Krisztusnál megtartja az egy igaz hitben.**”

Jézus a Lélek által szól ma hozzánk. Ha meggyőző minket, hogy tartozunk hozzá, akkor feladatot is ad nekünk. Legyünk az ő tanúi, mint ahogy egykor az apostolok. Ehhez hatékony eszközkészletet is ad a kezünkbe. Ezek a kegyelmi ajándékok. A lényeg az, hogy mindenki kap valamilyen ajándékot, „karizmat”, amelyet hittel felismerve az egyház építésére, a gyülekezeti közösség erősítésére, a hitben való kölcsönös gazdagításra fordíthatunk. És ennek a „mennyei adománynak” a megjelenése teljesen a Szentlélek munkája. A kegyelmi ajándék felfedezése már önmagában is csoda. Arra képesít minket a Lélek, hogy örömtelien szolgálhassunk egymás és a közösség javára, Isten dicsőségére. Ezek megjelenésében és erejében viszont valóban különbségek vannak. Mégpedig „a hit vagy a Krisztus ajándékának mértéke szerint” (Rm 12,3 és Ef 4,7). Nem lehet általánosítani és tételekbe foglalni a Lélek munkáját, de áldását meg lehet érezni. Hol erősebben, hol gyengébben nyilvánul meg – ahogy a Lélek adja, nem pedig úgy, ahogy mi akarjuk –, éppen azért, hogy senki se gondolhassa azt, átveheti Istentől az irányítást. Az mindig nála van, mi legfeljebb engedelmes és rá figyelő hű sáfárok lehetünk, akik a kezünkhöz kapott „eszközzel” az ő ügyét szolgáljuk hűségesen. Így legyen!

Péter Zoltán

„Keressétek buzgón a lelki adományokat” (1Kor 14, 1b)

Reformációi lapszámunkban a Lélek ajándékainak egyházat újító fontos szerepéről vallunk. Könyörögnünk kell a megújulást hozó Lélekért. Erről ír cikkében Herényi Barnabás, mérnök, igével és a szentséggel élő, istentiszteleteinken rendszeresen résztvevő fiatalember.

Vajon miért nem olyan a mai egyház, mint amilyen az Apostolok Cselekedeteinek egyháza volt? Mi hiányzik, hogy azt a dinamizmust, szellemi pezsgést, ami az első apostolokat jellemezte, mi is megtapasztaljuk és továbbadjuk? Miért nem olyan hatékony ma az evangelizáció, mint régen, és miért nincsenek csodák, melyek az ősegyházban mindennaposak voltak?

Többek között ezek a kérdések foglalkoztatták azokat az amerikai protestáns gyülekezeteket, amelyek a 20. század elején elkezdtek kifejezetten a Szentlélek-keresztségért és adományaiért imádkozni. És ahogy Isten Lelkére szomjazva imádkoztak, a Lélek ereje valóban eltöltötte őket, s az első pünkösdhöz hasonlóan mélyen megtapasztalták Isten jelenlétét: különböző nyelveken kezdtek el szólni, felhangoztak próféciák, sőt, gyógyulások történtek... Ebből indult el a karizmatikus mozgalom, mely aztán emberről emberre, futótűzként terjedt a világon, és mára a világ minden táján, sok millió keresztény vallja magát karizmatikusnak. De vajon mi állhat ezen korántsem megszokott Isten-tapasztalatoknak a hátterében? Ahhoz, hogy ezt megértsük, menjünk vissza az időben mintegy kétezer évet! Az első keresztény egyháznak volt három olyan tulajdonsága, amely alapvetően határozta meg a mindennapjait és segítette az örömhír robbanásszerű terjedését.

Az első ilyen a Szentlélek-keresztség általános megtapasztalása és a Lélek vezetésére való ráhagyatkozás volt. Az első pünkösöd után – az ószövetségi próféciáknak és Jézus számos ígéretének megfelelően – Krisztus követői rendre megkeresztelkedtek a Szentlélekben, és ez alapvetően formálta át az Istennel való kapcsolatukat: „amikor ezt meghallották, megkeresztelkedtek az Úr Jézus nevére. És amikor Pál rájuk tette a kezét, leszállt rájuk a Szentlélek, úgyhogy különböző nyelveken szóltak, és prófétáltak.” (ApCsel 19, 5-6)

A második ilyen alapvető tulajdonság az evangelizáció kitüntetett szerepe volt. Jézus missziói parancsának megfelelően az apostolok elindultak szerte a világban, hirdették Jézus halálát és feltámadását, bűnbánatra és keresztségre hívva az embereket.

A harmadik fontos jellemző pedig az volt, hogy az evangelizációt Isten rendre jelekkel és csodákkal segítette. Érdekes megfigyelni, hogy Jézus sosem küldte ki úgy a tanítványait Isten országát hirdetni, hogy ne kísérté volna az igehirdetést csodákkal és jelekkel! „Mittől után összehívta a tizenkettőt, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett, és a betegségek gyógyítá-

sára. Aztán elküldte őket, hogy hirdessék az Isten országát, és gyógyítsanak.” (Lk 9,1-2) Mennybemenetele előtt pedig ezt mondta nekik: „Menjete el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek (...) Akik hisznek, azokat ezek a jelek fogják kísérti: Nevemben ördögöt űznek, új nyelveken beszélnek, (...) ha pedig betegekre teszik a kezüket, azok meggyógyulnak.” (Mk 16, 15-19)

Az apostolok valóban így, a Lélek ajándékaival felvértezve, örömmel és erővel végezték a rájuk bízott feladatot. Mára azonban az egyház mintha mind a három fontos jellemzőt nagyrészt elveszítette volna...

Pedig ahol igazán vágyunk a Szentlélekre, ahol valóban szomjazzuk Őt, ott ma is megtörténik a csoda! „Mennyivel inkább adja mennyei Atyátok a Szentlelket azoknak, akik kérik tőle.” (Lk 11,13b) A karizmatikus megújulás felismerte, hogy Isten ma is meg akarja érinteni a szívünket, hogy ne csak az eszünkkel ismerjük Őt, hanem a szívünk is lángoljon Érte. Hogy Ő a Lelkét akarja nekünk adni, hogy újra élettel teljen meg a hitünk, és hogy erőt kapjunk az evangelizációra, amelyre ma is legalább akkora szükség van, mint kétezer évvel ezelőtt. Sőt, ma is meg akar ajándékozni minket a Szentlélek ajándékaival, a karizmákkal, hogy az evangelizációnak ma is valódi ereje legyen! És minden jel arra mutat, hogy a karizmatikus megújulásnak igaza van. Hogy miért gondolom így? Mert én magam is átéltem. Kilenc évvel ezelőtt a Magyar Katolikus Karizmatikus Megújulás ifjúsági táborában a saját szememmel láttam működni azokat a karizmákat, melyekről az 1Kor 12 ír. Tanúja voltam lelki és fizikai gyógyulásoknak. Láttam, ahogy több mint száz fiatal egy szívvel dicsőíti Istent; ott álltam mellettük, amikor megtértek, és láttam, ahogy alapjaiban változik meg az életük! És végül én magam is átéltem, hogy milyen az, amikor a Szentlélek betölt a jelenlétével. Abban a pillanatban már nem volt több kérdésem. Már nem csak hittem, hanem tudtam, hogy Jézus él és szeret engem! A tábor végén ott álltunk, Isten által lenyűgözve, az ő dicsőségét és hatalmát csodálva, és tettere készen: „bizony, nincs más választásunk, ezt el kell mondanunk másoknak is!” Az Istennel való találkozás megváltoztatta az életünket. Megértettük, hogy mit jelent félni az Urat.

Úgy gondolom, hogy napjaink egyházának is szüksége van megújulásra, egy „új reformációra”, és ebben fontos szerepe lehet a karizmatikus megújulásnak. Meg kell találnunk közösen, hogy a Szentlélek megújító ereje hogyan és merre akar bennünket, a keresztény egyházat tovább vezetni, még közelebb és közelebb Istenhez. „Ne oltátok ki a Lelket, s a prófétai beszédet ne vessétek meg. Vizsgáljatok felül mindent, a jót tartsátok meg.” (1Thessz 5, 19-21)

Herényi Barnabás

Budavár 1989 Lelki fellendülés

EGYKOR ÉS MOST

Cikksorozatunkkal gyülekezetünk múltját szeretnénk megeleveníteni. De a múltra tekintés sohasem lehet öncélú. Segít meglátni a hibáinkat, meglátatni azt, hogy mi változott. És segít abban is, hogy hálát adjunk a megtett útéért, a fejlődésért, és azért, hogy Isten sok-sok emberi gyengeség ellenére megtartsa egyházát, s benne gyülekezetünket.

Január 1-jével bevezették a munkanélküli segélyt. Korábban a munkanélküliség ismeretlen volt.

Június 16. Nagy Imre és társai (újra)temetése.

Július 1. Jogutód nélkül megszűnt az egyházakat kontroll és elnyomás alatt tartó Állami Egyházügyi Hivatal.

Augusztus 19. Sopronban a Pán-európai piknik keretében megnyitották az osztrák-magyar határt.

Október 15. Tőkés László temesvári református lelkészt letartóztatták a román hatóságok.

November 20. Megszűnt a Katolikus Papok Országos Béketanácsa.

December 24. Ökumenikus istentisztelet éjfélkor, megemlékezés a romániai forradalom temesvári áldozatairól.

Gyülekezetünkben lelki fellendülés volt tapasztalható, növekedett az istentiszteletek látogatottsága. Új arcok jelentek meg a lelki alkalmakon. Általános várakozás, a szabadság és a spiritualitás utáni vágy érzékelhetősége, az ellenőrzés terhe alóli felszabadultság volt meghatározó. Jelentősen gyarapodott a gyermek bibliaórákra járók száma. Fiatal házások köre alakult. Láttuk, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Isten mindnyájunkat kereső és megszólító igéjével.

Rendkívüli eseménynek számított, hogy egy bajor nyugalmazott államtitkár, dr. Johann Merkt Budapestről meghívott 3000 magyar keresztényt, hogy feleségére emlékezzünk, akit fél évszázaddal korábban Budapesten ismert meg és nagyon boldog házasságban éltek. Hirtelen elveszítette őt, s gyászában így osztoztunk. Hatvan autóbusszon római katolikus testvéreink, hét autóbusszon evangélikus hívek – köztük gyülekezetünk tagjai – utaztunk. A zsúfolásig megtelt müncheni jezsuita templomban ökumenikus istentiszteletet tartottunk magyar és német nyelven. A mi delegációnkat a schroben-hauseni gyülekezet fogadta, családoknál nyertünk elszállásolást. Máig tartó barátságok, éjszakába nyúló beszélgetések gazdagították az együttlétet. Testvérgyülekezeti kapcsolatok születtek, amelyek a mai napig élnek. Akik ezen az alkalmon részt vettek, nem felejtik el sem a hegyeshalmi határon áthaladó buszkonvojt, sem a bajorok vendégszeretetét.

Ez évben újra működni kezdett a Fasori Evangélikus Gimnázium. Az intézmény 1952. évi bezárása törvényellenes cselekedetnek minősült, miután az Evangélikus Egyház és a Magyar Kormány között 1948-ban kötött Egyezmény alapján a gimnáziumnak

evangélikus középiskolaként kellett volna működnie. Ezt kívánta jóvátenni a Németh Miklós vezette kormány, élén Glatz Ferenc oktatásügyi miniszterrel, aki 1989. szeptember 1-jén a Fasori Gimnáziumban nyitotta meg hivatalosan – országos tanévnyitó ünnepség és istentisztelet keretében – az új tanévet. Aki jelen volt, soha nem feledi az élményt, a sok örömkönyves tekintetet. Az évnyitót a Zeneakadémián tartott ünnepi egyházzenei est követte. Itt a záróakkord az *Erős várunk* eléneklése volt Peskó György budavári orgonaművészünk vezényletével, aki maga is fasori diákként érettségizett. Sokak imádsága, fáradozása és régi vágya vált valóra gimnáziumunk újra indulásával.

Peskó György orgonaművész rendszeresen tartott zsúfolásig megtelt templomunkban orgonazenés áhítatokat. Évenként egyszer a finn követség tartott finn nyelvű istentiszteletet. Különös hálával gondolok vissza a Nógrád nevű községben tartott konfirmandus táborokra, ahova a húsvéti szünetben és nyáron utaztunk népes csoportokkal. Elindult a német gyülekezet önállósodása. A bajor Christof Hechtel kezdte meg önálló segédlelkészként munkáját, akinek mentora lehettem. Említésre méltó az akkori német nagykövet, H. Arnold aktív segítsége és példaértékű jelenléte a gyülekezet életében – igazi laikus apostol volt. Utódja pedig azt kérdezte tőlem: „Püspök Úr, mit tehetek az Ön egyháza érdekében? Én is evangélikus vagyok.” Bár csak sokan tennék fel híveink közül ezt a kérdést mai lelkészeinknek! Az amerikai katonai attasé asszony is hűséges tagja volt tízéves itt tartózkodása idején gyülekezetünknek. Kitűnően megtanult magyarul. Ez évben renováltuk templomunk egy részét, melynek költségeihez amerikai gyülekezetének egy vasárnapi perselyét is elhozta saját személyes adományán kívül.

Az esztendő végén kibontakozott romániai forradalom az ottani kormány és miniszterelnök bukásával, s utóbbinak éppen karácsonykor történt kivégzésével ért véget. Gyülekezetünk egy kisbusszal élelmet, ruhát küldött a forradalmi események között nélkülöző evangélikus családok megsegítésére.

1989 novemberében az Északi Egyházkerületben megüresedett püspöki tisztre jelöltek Reuss András és Ittzés János mellett. Személyemet érte a megítélt püspöki szolgálatra való megbízatás. 1990. március 17-én iktattak be püspöki szolgálatomba budavári templomunkban. Miután a budavári gyülekezet püspöki székhely is, ezért a gyülekezettől nem szakadtam el, rendszeresen prédikálhattam.

1989 új korszak nyitányát jelentette a magyar kereszténység életében, közte a mi szeretett budavári gyülekezetünkben is. Átéltük: Isten a történelem Ura. Reá kell figyelniünk s egyedül Őt szabad szolgálunk.

D. Szezik Imre

Mit gondolok a Magyarországi Evangélikus Egyházról?

A budavári teológushallgatókat kértük fel egy mozaikszerű összeállításra: milyen egyházat szeretnétek? Történt-e változás az 500. évforduló után? Beszélhetünk-e azelőtti és azutáni „evangélikusságról”?

Legyünk mindenki egyházává!

Talán nem merészség ez a cím, hiszen Jézus kötelez erre missziói parancsában, másrészt egy évvel ezelőtt az Evangélikus Élet magazinban ezzel a címmel jelent meg a témában adott interjóm. Legyünk mindenki egyházává! Olyan egyházat szeretnék, ahol Krisztus ismeretére és szeretetére irányul a figyelem, ahol mindenki azt érezheti, hogy fontos a közösségnek és fontos Isten számára is! Pál apostol szavai jutnak eszembe az efezusi levélből: „(...) *hanem az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindentől őhozzá, aki a fej, a Krisztus, akiből az egész test egybeilleszkedik és összekapcsolódik (...) úgy, hogy minden egyes tagja erejéhez mérten közösen munkálja a test növekedését, hogy épüljön szeretetben.*” (Ef 4,15-16)

„*Ecclesia semper reformanda est.*” – „*Az egyháznak szüntelenül meg kell újulnia.*” (Augustinus) A reformáció ötszázkettedik évében még mindig aktuális feladatunk, kötelességünk ez. Adja Isten, hogy ebben a tudatban tudjunk egyházunkban, gyülekezetünkben mindig az egyház Urára tekinteni, s Őt szolgálni.

Bányai Tamás

Egymásra figyelve

Mivel nem evangélikusnak kereszteltek, az egyházzal való viszonyom egy döntés következtében született és ebben kétségkívül szerepe volt Luther műveinek olvasásának. Motivációm elsősorban teológiai jellegű volt. Meggyőztek a hitvallások, a teológiai írások, a reformáció nagy vitái. Ahogy csatlakoztam a gyülekezethez, idővel változott a szemléletem. Felfedeztem, hogy a közös hitvallás csak kiindulópont, és a közösséget az emberek viszonyulásai határozzák meg. Az evangélikus lelkiségben a legnagyobb érték a kegyelem hangsúlyozása. Mindig hálás vagyok, mikor a gyakorlatban is találkozom ezzel a kegyelemmel. Ez sokszor a szószékről jön vagy a liturgiából. De vannak meglepetésszerű esetek is. Számomra az ifjúsági alkalmak is ilyenek. Különös kegyelemnek tartom, hogy teológiában nem jártas fiatalok irgalmas lelkülettel tudnak megnyilvánulni különböző kérdésekben.

Az evangélikus egyházat jelenleg egy formálódó közösségnek látom. Olyannak, amely magában hordja a pozitív változások lehetőségét. Vannak nehézségeink, korlátjaink, de a Szentírás szerint Isten a gyengeségeinken vagy „tüskéinken” keresztül tudja megmutatni a kegyelmét. Én abban bízom, hogy a jövő evangélikus egyháza az irgalom és a törődés egyháza lesz. Ennek sokféle módja lehet. A lehetőség előttünk van. A szegénység, az elmagányosodás, a kirekesztettség-érzés égető problémái társadalmunknak. Talán nem is kell nagy dolgokat tennünk, csak jobban figyelni egymásra.

Kazakov Krisztián

Reformáció 500+ ?

Öt éve lettem az evangélikus egyház tagja és 2017-ben kezdtem meg lelkészi tanulmányaimat az Evangélikus Hittudományi Egyetemen – éppen 500 évvel azután, hogy Luther megfogalmazta 95 tételét. Számomra ez komoly inspiráció. Azt érzem, hogy egy hatalmas folyamat részese lettem, amely az evangélium ügyét szolgálja, nemzetek felett, korokon át. De őszintén szólva nem látom, hogy a két évvel ezelőtti rendezvénysorozat hatására drámai fordulat következett volna be a hazai evangélikusság életében. A kísértek megmaradtak és az alapvető kérdés ugyanaz: hogyan határozzuk meg saját küldetésünket? Ha egy valaha nagy befolyással rendelkező, de rohamosan fogyatkozó közösségnek látjuk magunkat, amely szeretné megtartani intézményeit, elit köreit és zárt hagyományait, akkor hallgatólagosan lemondunk a megújulás lehetőségéről. Ebben az esetben statisztikai kérdés megjelölni, mikor válik kuriózzummá egy működő evangélikus gyülekezet Magyarországon. Ha viszont egy Lélek által ihletett teológiát művelünk a gyakorlatban és elfogadjuk, hogy ki kell lépünk a kényelmi zónákból, akkor különleges évfordulók nélkül is hirdethetjük Jézus Krisztus evangéliumát... a templomok falain kívül is.

Dani Bence

Családi autóval a Forma-1-en?

Mérföldkő-e a két évvel ezelőtti 500. évforduló? Hogy mit mondanék elsőre? Talán egyszerűen annyit, hogy nem. De ha kicsit kifinomultabban szeretnék fogalmazni, inkább így hangozna a válaszom: felelőtlenség lenne azt mondani, hogy igen.

Persze csodálatos ünnepek, rendezvények, projektek kapcsolódtak az 500. évfordulóhoz, ami nem jöhetett volna létre sokak áldozatos munkája nélkül. De hiszem, hogy nem azért dolgoztak ennyien, hogy úgy tekintsünk vissza a kerek évfordulóra, hogy „na, ezt is letudtuk”. Tovább kell, hogy hajtson bennünket az 500. évforduló lendülete, ma már nem Reformáció 500-ról, hanem Reformáció 502-ről kellene beszélnünk. De hogyan lehetünk élő egyház? Sokan mondják, hogy az egyháznak haladnia kell a korrallal. Ez nagyon szépen hangzik, ugyanakkor érdemes mélyebben belegondolnunk. Vajon tényleg úgy kell tekintenünk az egyházra, mint az előtte haladót minden igyekezetével utolérni próbáló futóra? Ez a megközelítés nem éppen reménytelen, hiszen amilyen gyorsan történik ma minden, ezen a versenyen eleve hátránnyal indulunk. De ha máshonnan közelítjük meg a dolgot, már több esélyünk lehet. Nem haladnunk kell a korrallal, hanem alakítanunk azt. Családi autóval nem érdemes a Forma-1-en elindulni. Nem egy versenyzővé kell válnunk, hanem egy másfajta tényezővé: egy mindenki számára elérhető, befogadó közösséggé, ahol „az evangéliumot tisztán tanítják, és a szentségeket helyesen szolgáltatják ki”.

Az 502., 503., de még az 1500. évben is.

Fabiny Márton

Köszöntjük a 100 éves Kásai Zsuzsa nénit!

„Menjete be kapuin hálaénekkal, udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát neki, áldjátok nevét! Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.” (100. Zsoltár)

Egy csokor virággal és emléklappal köszöntöttük Kásai Andrásné Szilágyi Erzsébet fasori otthonában. A szobájában sok-sok virágcsokor és színes luftballon jelzi, hogy rengetegen megfordultak nála az elmúlt napokban. Zsuzsa néni szokott mosolyával köszöntött.

B. I.: Zsuzsa néni, szeretettel köszöntjük 100. születésnapja alkalmából. Hallottuk mennyien voltak a köszöntésén. Mekkora családja van Zsuzsa néninek?

K. Zs.: 9 élő gyermekem közül Klárka a segítóm. 21 unokám és 27 dédunokám van. A műtét óta sokat felejtettem, pedig tegnap is elmondtam unokáim neveit. A virágok nevei sem jutnak eszembe, ránézek a csokorra és nem jut eszembe a nevük, pedig gyönyörűséges virágok.

B. I.: Ennyi nevet nehéz észben tartani, de Zsuzsa néni minden hozzátartozóját imádságban hordozza.

K. Zs.: A nevek elhalványodnak az emlékezetemben, de minden nap imádkozom gyermekeimért.

B. I.: Mióta tagjai a vári gyülekezetnek?

K. Zs.: A gyerekek akkor is jártak Budavárba vasárnapi gyermek bibliaórákra, amikor még a Budakeszi úton laktunk. A Torockó téren is volt egy istentiszteleti alkalom, oda is eljártunk. Amikor 60 éve ebbe az Erzsébet fasori házba költöztünk, akkor lett presbiter András, a férjem, és akkor már szorosán odatartoztunk a vári gyülekezethez: imaóra, bibliaóra, aztán nyugdíjas klub és a budagyöngyei bibliaórán is igyekeztem ott lenni. Vágyódtam a közös éneklésre, mert egyedül énekelni nem olyan egyszerű.

B. I.: Hol szeretett meg ennyire énekelni?

K. Zs.: Biztosan már az óvodában is énekeltem, de abból a koromból inkább arra emlékszem, hogy szavalni nagyon szerettem. Az iskolában már karénekes voltam. A kántor szervezett egy kis énekkart.

B. I.: Ez még Kondoroson volt?

K. Zs.: Kondoroson. Az volt a szokás, hogy a temetésekre kocsival vitték a kántort is, meg az énekkarosok közül azt a négy lányt, akik jól tudtunk énekelni, és így részt vettünk a szolgálaton. Amikor Pestre jöttünk, akkor bekapcsolódtam a Deák téren az énekkari csapatba, majd szólt Gyuri, hogy az itteni énekkarba jöjjenek. Hát addig-addig mondta, míg aztán '72-ben átjöttem ebbe az énekkarba, ahol 10 évig voltam szoprán, aztán a torkom megkövetelte, hogy alt legyek.

B. I.: Milyen emberi támaszt kapott, hogy elinduljon a hit útján Zsuzsa néni? Ki vezette a hit útjára?

K. Zs.: Az édesanyám. Vasárnap délután nem mentem sétálni, hanem leültem és az Újtestamentumot olvastam. Nem volt vágyódásom a korzózásra.

B. I.: Melyik a legkedvesebb gyülekezeti éneke?

K. Zs.: Nagyon sok van. Amikor nyugdíjba mentem, több száz éneket tudtam énekelni. *Ne aggodalmaskodjál, Az Úr csodásan működik...*

B. I.: Melyik bibliai idézet határozta meg az életét? Volt-e olyan ige, amelyből akár a nehézségek közepette, akár az örömeiben töltekezni tudott?

K. Zs.: Rövid, érthető igék: *Akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál. Kősziklára építetek...*

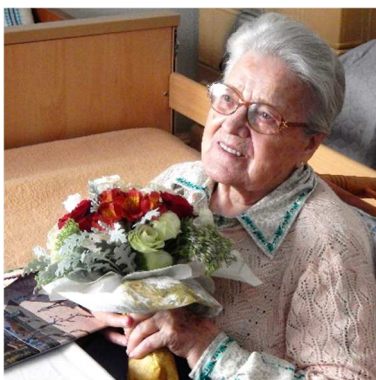
B. I.: Zsuzsa néni meg is tapasztalta, hogy akik Istent szeretik, minden a javukra van?

K. Zs.: Ez így volt egész életemben, hogyha valami volt, arra gondoltam: egyedül te ments meg, Uram!

B. I.: Mit üzenne a mai fiataloknak, Zsuzsa néni? Mire hívná fel a figyelmet?

K. Zs.: A békesség, a szeretet legyen a fő célja minden felnőttnek: adják tovább, hogy öröm legyen ebben az életben, és a gyerekeket úgy neveljék, hogy egymás iránti szeretet legyen, gyakorolják hitüket és nagyobb korukban világítsanak ezen az úton, és helyt álljanak, mert csodálatos, hogy aki hisz, az üdvözülni.

B. I.: Köszönöm szépen ezeket a szavakat!

Elmondta, hogy nekik sem volt könnyű az életük, de ma is milyen sok veszély leselkedik a fiatalokra. Fantasztikus számomra, hogy az okostelefon veszélyeiről mennyire sokat tud. Beszélte arról, hogy milyen sok szigorúsággal és mégis mekkora szeretettel nevelte a gyermekeit, és ma – úgy látja – nagyon sokszor hiányzik ez a rendez szoktató fegyelmezettség. A mai fiataloknak nemcsak azt üzeni, hogy békesség és a szeretet legyen a szívükben, hanem azt is, hogy ezt a szeretetet egyedül Krisztustól kaphatják meg. Elmesélte, miként mutatták be neki a diakonisszák a Deák téri Gyülekezetben jövődj férjét, András bácsit, aki Acsáról indulva éppen Pesten tanult.

A családi körben megtartott úrvacsorai istentiszteleten arról szólt az igehirdetés, hogy bár emberileg nagy idő a 100 esztendő, az Isten örökkévaló szeretetében ez eltörlül amellelt, hogy az örökké bennünket hordozó Istent dicsérjük, nemzedékről nemzedékre.

100 évesen ül az ágy szélén, s miközben szavait hallgatom, újra és újra a háta mögött lévő falra pillantok. Hányszor láttam már ezeket a képeket! Középen két kép a nagycsaládról, két oldalt pedig két színezett rajz: az egyikben Jézus jó pásztorként áll és a vállán viszi gyenge báránycáját; a másikon az ajtón kopogtató, a befogadást váró Jézus látható, de az ajtón kívülről nincsen kilincs. Hiszem, hogy ezek a képek is eleven hitvallásként jelennek meg előttünk: családunk is a minket mentő JÓ PÁSZTOR oltalmában rejtve lehet biztonságban, s Jézus tőlünk is azt várja, hogy belülről ajtót nyissunk előtte, az érkező előtt.

Isten őrizze Zsuzsa nénit!

Eseménynaptár – 2019. Reformáció

Október 1. kedd

- 18.00 – Bibliaóra.
19.00 – Presbiteri gyűlés Budagyöngyén a kápolnában!

Október 2. szerda

- 19.00 – Fügefa – Felnőtt keresztségre, konfirmációra készülők és fiatal-, közepgenerációhoz tartozók alkalma a Sára teremben.
Találkozás Jézussal: Az éj csendjében keresve.

Október 5. szombat

- 16.00 – Konfirmációs vizsga a kápolnában – a 15 konfirmandus kvízzjátékban ad számot tudásáról.
18.00 – Egyházzenei hangverseny a *Viipurin Lauluveikot* (Viipuri daloslegények) férfikar Senior együttesének szolgálatával. Ízelítő a férfikari zenei kultúra világából, klasszikus és finnországi szerzők műveit megszólaltatva.

Október 6. Hálaadó vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben.

- 11.00 – Konfirmációs istentisztelet.
16.00 – Családos délután – kisgyermekes családok találkozója. Témánk: *Aldjon meg téged az ÚR!* – a keresztségről.
18.00 – Orgonaest, orgonál: *Csorba Gergely* (A Debreceni Református Nagytemplom orgonistája).

Október 12. szombat

- 10.00 – Országos Evangelizáció a Deák téren
Téma: *Kétség és bizonyosság.*
Programok 9.40–15.00, közben 12.45-kor szerény ebéd.
15.00 – Istentisztelet úrvacsorával a Deák téren.

Október 13. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben.

- 18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet.
19.00 – Fészekrakó kör – házasságra készülő fiatalok és fiatal házaspárok köre.
Téma: *A szeretetre szoruló ember.*

A Sára terem alkalmas családi programok, születésnapok és egyéb alkalmak megtartására. Örömmel állunk ezzel is a gyülekezet tagjai rendelkezésére. Érdeklődni *Kovács Kata* hitoktatónál lehet a +36-20-824-9031 telefonszámon.

Egyházközségi vendégszoba van a Fortuna u. 25-ben. Használatáról érdeklődni *Bencéné Szabó Márta* lelkésznel lehet a +36-20-824-3057 számon.

Máltai Szeretetotthon

A Diakóniai Munkacsoport havi egy alkalommal, szerdánként 14–15 óra között áhítatot tart a Máltai Szeretetotthonban. Újabb szolgálatot végző testvérek jelentkezését várják.

Bajnóczi Ilike +36-20-824-5375

Október 14. hétfő

- 19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem *Páll Csilla* művészettörténész: *Evangéliumi képeskönyv a reformáció korából – A mömpelgardi oltár bemutatása.* Luther Márton szerepében közreműködik *Marosszéki Tamás* színművész.

Október 16. szerda

- 19.00 – Fügefa – Felnőtt keresztségre, konfirmációra készülők és fiatal-, közepgenerációhoz tartozók alkalma a Sára teremben.
Találkozás Jézussal: Forró szomjtól égvé.

Előadás-sorozat Schulek Frigyes halálának 100. évfordulója alkalmából A Mátyás-templommal közös szervezésben!

Október 18. péntek 19.00

Helyszín: Evangélikus templom
Schulek Frigyes építőművész, a középkor építészetének újraálmodója.
Előadó: *Schulek János* építőmérnök a FÖMTERV ZRT. műszaki igazgatója.

Október 25. péntek 17.00

Helyszín: A Budavári Nagybaldogasszony Plébánia Nagyterme (1014 Bp. Országház u. 14.)
Az ideáktól a megvalósulásig – a Mátyás-templom Schulek-féle helyreállítása, mint a korszak tükré.

Előadó: *Farbakyné Deklava Lilla*
PhD. művészettörténész.

Az előadások ingyenesek, de regisztrációhoz kötöttek. Jelentkezni e-mail-ben a regisztracio@matyas-templom.hu címen lehet.

Október 20. vasárnap

- Áldozati vasárnap a templomszentelés évfordulóján. További információ a mellékelt levélben.
Istentiszteletek a szokott rendben.
11.00 – Az istentiszteleten a házaspárok megáldása.
18.00 – A Budavári Gospel Kórus születésnap koncertje: *Ezért éneklünk...*

Október 24. csütörtök

- 18.30 – Filmklub – *Plasztik szerelem* – amerikai-kanadai filmvígjáték.

Október 27. vasárnap

- Istentiszteletek a szokott rendben.
19.00 – Férfisátor.

A reformáció áldásai

Október 28–30. hétfő–szerda

Az újra felfedezett Szentírás;

A hit bizonyossága;

A családi élet is istentisztelet;

Igehirdetés sorozat Budagyöngyén, evangélikáció és közösségi alkalom.

Október 30. szerda

19.00 – Fügefá – Felnőtt keresztségre, konfirmációra készülők és fiatal-, középgenerációhoz tartozók alkalma a Sára teremben.
Találkozás Jézussal: Totális magányban.

Október 31. csütörtök Reformáció ünnepe

Istentiszteletek 11.00 és 18.00 órakor lesznek.

18.00 – Ünnepi istentisztelet és megemlékezés a református testvéreinkkel együtt.

November 3. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben.

16.00 – Családos délután – kisgyermekes családok találkozója. Témánk: *Aldjon meg téged az ÚR! – A család ajándék.*

18.00 – Orgonazenés áhítat.

6. Budavári Bach Fesztivál

November 3–16.

„Nemzetközi Orgonafesztivál”

Részletek a kihelyezett plakáton és szórólapokon.

November 10. vasárnap

Istentiszteletek a szokott rendben.

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet a Gospel Kórus szolgálatával.

19.00 – Fészekrakó – A házasságra készülők fiatalok alkalma, közösségi jegyesoktatás.
Témánk: *Én és te miként lesz mi?*

November 11. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem
Márton László író, fordító: Luther szava magyarul – Betekintés a Luther-fordítás műhelymunkájába.

November 13. szerda

19.00 – Fügefá – Felnőtt keresztségre, konfirmációra készülők és fiatal-, középgenerációhoz tartozók alkalma a Sára teremben.
Találkozás Jézussal: Tömegben is éhesen

November 23. szombat

10.00 – Temetői séta a Farkasréti temetőben nyugvó lelkéseink sírjához.

November 24.

Örökélet vasárnapja

Istentiszteletek a szokott rendben.

11.00 – Megemlékezés az elmúlt egyházi évben elhunytakról.

17.00 – Egyházmegyei kórustalálkozó – közös éneklés Budahegyvidéken.

19.00 – Férfisátor.

Felhívjuk beteg vagy idős testvéreink figyelmét, hogy akik szeretnének otthonukban úrvacsorával élni, telefonon vagy a gyülekezeti honlapon, a szolgálatok/látogatás menüpont alatt található űrlapon keresztül egyeztetethetnek időpontot, és a lelkészek szívesen meglátogatják őket.

Telefon: +36-1-356-9736 (hétfőtől-péntekig 9–13 óra között), vagy <http://budavar.lutheran.hu>

Kérjük, hogy adóbevalláskor gondoljon alapítványunk működésére és az Evangélikus Egyházra, bátorítsa ismerőseit is a 2 x 1% felajánlására!

A Magyarországi Evangélikus Egyház kódja: **0035**

A Budavári Evangélikus Gyülekezet

Alapítvány adószáma: **18007545-1-41**

A felajánláshoz szükséges formanyomtatvány a NAV honlapjáról letölthető, illetve a templom bejáratánál – kitöltve – megtalálható!

Köszönettel: az **Alapítvány Kuratóriuma**

Nyár elejétől újra működik a toronyóránk ütőszerekeze. *Balczó Márton* presbiter és *Bereczky Ákos* képviselő-testületi tag sokat tett azért, hogy a közel 30 éve nem működő szerkezetet a szakemberek újra életre keltsék. Az óraütések meghitt pillanatokat jelentenek. De igazán szépen vasárnap 11.00-kor üt az óra. Akkor érdemes meghallgatni és utána a nyitott ajtón belépni!

Heti alkalmaink

Vasárnap: 11.00 – Gyermek-bibliára – ovisok, alsósok és felsősök részére.

Hétfő: 17.00 – Gyülekezeti bibliára Budagyöngyén.

Kedd: 18.00 – Gyülekezeti bibliára a Várban, 19.00 – Gospel Kórus próbája a Sára teremben.

Szerda: 19.00 – Schütz Kórus próbája a kápolnában.

Csütörtök: 9.00 – Imakör, 10.00 – Nyugdíjas kör, 18.30 – Olvasókör a Sára teremben.

Péntek: 17.30 – Mérték – többgenerációs hittanóra hittan, konfirmáció, ifjúsági és szülők beszélgetős köre.

Kéthetente tartott alkalmaink

Kedd: 10.30 – Baba-mama kör – minden hónap 2. és 4. keddjén.

Szerda: 19.00 – Fügefá – interaktív alkalom.

November 27. szerda

19.00 – Fügefá – Felnőtt keresztségre, konfirmációra készülők és fiatal-, középgenerációhoz tartozók alkalma a Sára teremben.
Találkozás Jézussal: A bűn terhe alatt roskadva.

November 28. csütörtök

18.30 – Filmklub – Klímaváltozással kapcsolatos film.

December 1. vasárnap

Ádvent 1. vasárnapja

Istentiszteletek a szokott rendben.

11.00 – Konfirmandus csoport bemutatása.

16.00 – Családos délután – kisgyermekes családok találkozója. Témánk: *Aldjon meg téged az ÚR – Az ünnep-szentelés.*

18.00 – Orgonazenés áhítat.

175 éves a Budavári gyülekezet

„*Ti vagytok a világ világossága. Nem rejthető el a hegyen épült város. Lámpást sem azért gyújtanak, hogy a véka alá tegyék, hanem a lámpatartóra, hogy világítson mindenkinek a házban. Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.*”

A vári gyülekezetről a fent idézett ige jut eszembe. Hegyen épült, s nem rejthető el. Aki belép a Bécsi kapu téren a várba, az egész egyszerűen belebotlik: sokan nem is mennek el mellette anélkül, hogy be ne pillantanának a templom kapuján. Sokat megélt, szép templom: égbe mutató tornyával büszkén áll immár 124 éve a vár bejáratával szemben, és szinte első állomásként kínálja magát a hegyre felkaptató vándornak, turistának, istenkeresőnek. Emlékszem, amikor néhány évvel ezelőtt Bencéné Szabó Márta lelkesztetési ünnepén Endreffy Géza lelkesztéstestvérem a köszöntőjében arról beszélt, hogy a Bibliában sokszor úgy olvassuk, az emberek felmentek Jeruzsálembe, Jézus felment Jeruzsálembe. Elmondta, hogy igen, most mi is feljöttünk ide, hiszen ez a hely, ez a gyülekezet földrajzi adottságai miatt kimagaslik a környezetéből, és ide bizony mindenkinek fel kell jönni.

A Budavári Evangélikus Gyülekezet fennállásának 175 éves évfordulóját ünnepli, de története valójában sokkal régebbre nyúlik vissza. A vári evangélikusság egyidős a reformációval. Buda lakossága korán találkozott a lutheri reformáció tanaival, hamar követői is akadtak, de az összefogásra, közösséggé alakulásra igazán a Türelmi Rendeletet követően volt lehetőség. Több, ma már önálló budai evangélikus közösség is eredetileg a vári gyülekezethez tartozott, onnan indultak saját útjukra; ott, a budavári gyülekezet szárnyai alatt erősödtek meg. A mi gyülekezetünk is ezek közé tartozik: a Budahegyvidéki és a Budavári Gyülekezet egészen 1936-ig egy közösség volt. Úgy érzem, hogy a mostani ünnep közös gyökereink ünnepe, mely aztán szerteágazott ugyan, de valahol mégis ott érezzük a központban – és talán valóban földrajzi adottságai miatt is – a várat, a vári evangélikusokat.

Jézus a világító fényről szól a Hegyi Beszédben. A hegyről valóban messze látszanak a fények: a Budavári Palota, a Halászbástya, a Mátyás templom jól látszanak, amikor este sötétbe borul a város. A Bécsi kapu téri templom fényei is látszanak, de Jézus nyilván valami másfajta világosságról beszél. A földrajzi helyzet jó adottság, szeretünk felmenni oda, nézni onnan Budapestet, de jó volna, ha mindez krisztusi tartalommal telne meg. A közösség úgy élje az életét, hogy láttassa azt mások felé és saját maguk számára is, hogy ott az Isten igéje világol. A Szentlélek munkálkodjon a közösség és annak tagjai életében, és így töltsék be Krisztusnak ezt a figyelmeztetését: „*Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.*”

A Budavári Evangélikus Gyülekezet életére, lelkipásztorainak szolgálatára, a közösség minden tagjára Urunk gazdag áldását kívánom!

Keczkó Pál
esperes

Tudjátok az utat?

Tudjátok az utat? címmel tartottuk meg az idei nyári táborunkat. Részletes beszámolót olvashattunk már az Evangélikus Életben és az [evangelikus.hu](https://www.evangelikus.hu/budavari-tabor-2019)-n is: <https://www.evangelikus.hu/budavari-tabor-2019>.

A résztvevő, különböző korosztályhoz tartozó fiataloknak öt kérdést tettünk fel, amelyekre adott válaszaikból szemezgetünk most.

1. Miért szeretsz a nyári táborba járni?

- Mert mindig egy óriási kaland számomra a barátaimmal, a szerettemmel és sok új ismerőssel. Minden tábor jó emlékként marad meg bennem.
- Nagyon jó a közösség, a hely és a programok.
- Már évek óta járok ebbe a táborba, amikor csak tudom, belezsúfolom a nyaramba. Rengeteg apró öröm, odafigyelés, mély beszélgetés teszi felejthetlenné.
- Mert jó a vári közösség, a programok, és mert sok érdekes dolog lehet tanulni.

2. Mit vittél haza az idei táborból, Csemőről?

- Rengeteg jó emléket, új barátságok örömét, belső poénokat és sok új tudnivalót.
- Jókat lehetett fürdeni és sokat lehetett játszani.
- Sokat játszottunk és beszélgettünk.
- Legjobb élményeim a barátaimmal eltöltött pillanatokhoz fűződnek, gondolok itt a Nikodémus-beszélgetésekre, az esti kártyázásra, vagy arra, amikor egymás mellett ülve hallgattuk az áhítatot. Spórolós ember lévén szeretem az időmet is teljes mértékben kihasználni, így a tapasztalatok és sok gondolat mellett az idei táborból két kötött sálát vittem magammal haza.

3. Mit tanultál, mi volt az a lelki üzenet, amely formált téged?

- Azt, hogy az Istenhez vezető utat Isten készíti el nekünk, és ahhoz, hogy erre az útra rátaláljunk, bízunk kell Istenben, mert egyedül nem vagyunk képesek erre.
- Mindig követni kell a jó utat, akármilyen megpróbáltatásokon is kell keresztül menni.
- Azt, hogy még meg kell találnunk a helyes utat, ami Istenhez vezet.

4. Miben tudnád segíteni a tábor fejlődését?

- Nem tudom. Én így is nagyon élvezem a táborokat.
- Tökéletes volt a tábor!
- Én nagyon szívesen csatlakoznék a szervezőkhöz, vagy akár egy-két kicsiknek szervezett játékkal segíteném a táboroztatók munkáját.

5. Mi lenne az a reklámszöveg, amellyel másokat is hívatnál?

- Ha örökké tartó jó emlékekre vágysz, akkor gyere el! Ismerd meg jobban önmagad, másokat és Istent!
- Jöjjön el a nyári táborunkba! A sok jó program mellett sok móka is vár! Ha eljön, sok barátot is szerezhet!
- Szerintem reklámszövegre semmi szükség, az ifi bárkit örömmel lát, aki pedig egy péntek este eljön a Mértékre, és ott jól érzi magát, garantáltan jelentkezni fog a táborba, feltéve, hogy ideje és pénztárcája engedi. A szülőket és gyerekeket is biztatom, már csak a pihenés és tiszta fejjel hazatérés céljából is, hogy szánjanak egy hetet a nyarukból erre a közösségre – nagy eséllyel nem bánják meg!

Egy Isten sokkal több

A 11 órás istentiszteletre jár. Miként a rendszeres igehallgatók többsége, ő is igyekszik a „saját helyére” ülni a templomban. Többnyire a szószék előtt szoktam látni, mellette kerek gyermekfejeket és persze a férjét. Eddig nincs ebben semmi különös. Akkor kezd az ügy érdekessé válni, amikor

kimegy úrvacsorát venni az oltárhoz és megpillantjuk bájos, ázsiai vonásait.

Elek Aya Japánban, Saitama prefektúrában született. Sintó vallást gyakorló kultúrában cseperedett fel, a jelentősebb ünnepeken maga is elment a templomba, de – úgy mondja – nem volt igazi, gyakorló sintó hívő. A sintó Japán ősi vallása, őshonos vallási tanítások és gyakorlatok összessége. A sintó szó jelentése: az istenek útja, helyesebben a szellemek útja, ugyanis a sintoista szemléletben a hagyományos értelemben vett istenek helyét szellemek (kamik) töltik be. Az ősi vallásnak más elnevezése is létezik, hívják még *kami no micsine* is, amely szintén „az istenek útját” jelenti. A sintó rokonságban áll Ázsia és a csendes-óceáni szigetvilág sámánisztikus hagyományaival és kultuszaival. E vallás középpontjában a *kamik* (istenek) állnak – ezek szellemek, gyakran az ősök szellemei vagy különböző természetben előforduló dolgok szellemei: külön kamija van a földnek, a mezőnek, a folyónak, az erdőnek, stb. Összesen körülbelül 8 millió kami ismeretes.

Hazájában Aya énekesként zeneművészeti egyetemre járt, majd 2001-ben Magyarországra költözött. Ide is a muzsika szeretete hozta el. Két évig járt a Zeneakadémiára, ahol nem csupán énekelni tanult, de egy zongoraművész személyében élete párját is megtalálta. 2006-ban házasodtak össze, Aya akkor keresztelkedett meg.

Miért lett éppen evangélikus? Már 2004-ben elkezdett járni a pesterzsébeti evangélikus templomba, s azért éppen oda, mert összebarátkozott az akkori lelkész fiának a feleségével. Először énekelni hívták az erzsébeti gyülekezetbe, s így szinte minden vasárnap elment a templomba, énekelt és persze hallgatta az Igét.

2010-ben aztán újabb fordulat következett be életében. Férje Szingapúrban kapott munkát, így odaköltöztek, ahol az ökumenikus japán templomba kezdett el járni. Ott a szingapúri keresztény kórusban énekelt és az ökumenikus japán templomi kórust vezette.

Aya úgy mondja, hogy a szingapúri költözés előtt, egy súlyos családi probléma okán vált igazán hívővé. Szüksége volt a hitre, arra a támaszra, erőre,

amit Krisztus tanítása nyújt az embernek. 2011-ben tértek vissza Magyarországra, Aya pedig újra a pesterzsébeti evangélikus gyülekezethez csatlakozott.

Budavárba életének egy újabb fordulata vezette el. Fia a Toldy Ferenc utcai Kodály Zoltán Magyar Kórusiskolába kezdett el járni – éppen abba az osztályba, amelyben Péter Zoltán lelkészünk gyermeke, Zsófi is tanul. És ahogyan az már lenni szokott, a szülői értekezleteken az anyukák is egymás mellé sodródtak. Zoltán felesége, Rita 2018 késő őszen tette fel Ayának a kérdést: miért jársz te Pesterzsébetre templomba, amikor itt van a közelben a budavári gyülekezet?

Aya azt mondja, hogy leginkább a lelkészek személye ragadta meg Budavárban. Igazi emberek – mondja, majd úgy bontja ki a gondolatot, hogy túl a megragadó igemagyarázatokon erősen érződik a lelkészek karizmája. Visznek magukkal – mondja Aya.

Anélkül, hogy minőségi különbséget tenne a sintó és a lutheránus vallás között, Aya úgy érzi, hogy az egy Istenből több valódi erő sugárzik, mint a sintó 8 millió istenéből. Ha a sintó környezetben valaki főzni kezd, akkor a főzés istenét hívja segítségül, az éneklés idején megint máshoz kell fohászzkodni, és így tovább. Így lesz a sok kevés – mondja Aya. A keresztyén ember aktív lelki kapcsolatban él Istennel, és ez sokkal több, mint ha csak segítségül hívná az éppen aktuális feladathoz illeszkedő feljebbvalót – teszi hozzá Aya.

Gyermekei is evangélikusok, az istentiszteleteken túl a családi alkalmakat is látogatják. Aya azt mondja, Isten Igéje mellett Budavárban a közösségre is rátalált.

I. L. L.

Luther Márton: A Tízparancsolat, a Hiszekegy és a Miatyánk rövid magyarázata

VEDD ÉS OLVASD

Isten különös rendelkezéséből történt, hogy azoknak az egyszerű keresztényeknek, akik nem tudják a Szentírást olvasni, elrendelte a Tízparancsolat, a Hiszekegy és a Miatyánk megtanítását és ismeretét, mert ez a három szöveg igazán alaposan és bőségesen tartalmazza mindazt, ami a Szentírásban áll, amit mindig prédikálnunk kell, és amit minden egyes kereszténynek tudni szükséges. Ráadásul olyan rövid és egyszerű megfogalmazásban, hogy senki sem panaszkodhat arra vagy mentegetőzhet azzal, hogy túlföldön sok vagy nehezen megjegyezhető volna az, ami az üdvösséghez szükséges. Mert három dolgot kell az embernek ismernie ahhoz, hogy üdvözüljön. Tudnia kell először is, hogy mit tegyen és mit ne tegyen. Másodszor, ha már látja, hogy ezt saját erejéből nem képes tenni és nem tenni, akkor ismerje fel, honnan kaphat, kereshet és találhat erőt arra, hogy ezt tegye és ne tegye. Harmadszor pedig ismerje meg a módját, hogyan keresse meg és nyerje el ezt az erőt.

Amint egy betegnek is először azt kell felismernie, milyen betegségben szenved, mire képes, és mire nem képes. Utána meg kell tudnia, hol van az az orvososság, amely segít neki, hogy ugyanazt tegye és ne tegye, mint egy egészséges ember. Harmadszor kérnie kell ezt az orvososságot, keresnie, beszereznie vagy megrendelnie.

A Tízparancsolat tehát arra vezeti rá az embert, hogy ismerje fel betegségét, hogy lássa és érezze, mit kellene tennie és nem tennie, mit képes megtenni és nem megtenni, hogy döbbenjen rá tulajdon bűnös és gonosz voltára.

A Hiszekegy ezután azt tárja elé és arra tanítja, hol találja meg az orvososságot, azaz a kegyelmet, amely segít neki, hogy igaz lehessen, hogy megtarthassa a parancsolatokat. Megmutatja neki továbbá Istent és az ő Krisztusban kinyilvánított és felkínált irgalmasságát.

Harmadszor a Miatyánk megtanítja, hogyan kérje, szerezze meg és nyerje el ezt az irgalmasságot, mégpedig rendszeres, alázatos, bizakodó imádsággal, akkor ugyanis megadatik ez neki, és Isten parancsolatainak betöltése ré-

vén üdvözül. Ez a három dolog az egész Szentírás lényege. Ezért először a Tízparancsolaton kezdjük el megtanulni és felismerni bűnünket és gonoszságunkat, azaz lelki betegségünket, amelynek folytán nem azt tesszük és nem tesszük, amit kötelesek vagyunk.

A Hitvallás három fő ágazatra tagozódik aszerint, hogy az isteni Szentháromság három személyéről szól: az első az Atyáról, a második a Fiúról, a harmadik a Szentlélekről. Mert ez a legfőbb cikk a Hitvallásban, amelytől a többi függ.

Itt meg kell jegyezni, hogy a hitnek két fajtája van. Először Istent hisszük, azaz ha azt hiszem, hogy igaz, amit mondanak róla, ugyanúgy, ahogy igaznak hiszem el, amit a törökről, az ördögről, a pokolról mondanak. Ez a hit inkább pusztán tudás vagy ismeret. Másodszor Istenben hiszünk, azaz ha nemcsak igaznak hiszem el, amit mondanak róla, hanem bizalmamat belé vetem, átengedem magam neki, kapcsolatba merek lépni vele, és kételkedés nélkül elhiszem, hogy olyan és úgy cselekszik, ahogyan mondják róla. Ilyen módon nem hinnék sem a törökben, sem egyetlen emberben, bármilyen dicshimnusz zengenek is róla. Mert bizton elhiszem ugyan, hogy derék ember, mégsem merek teljesen ráhagyatkozni.

Ez a hit, amely Istenre teszi mindenét, s arra, amit mondanak róla, legyen szó életről vagy halálról, egyedül ez tesz kereszténnyé, és Istentől mindent elnyer, amit csak akar. Ez nem lakozhat gonosz vagy hamis szívben, mert élő hit, és ezt követeli meg az első parancsolat: „Én vagyok a te Istened, ne legyen más istened!”

Ezért az *in** szócska nagyon kifejező, és fordítsunk rá figyelmet, hogy nem ezt mondjuk: hiszek az Atyaistennek, vagy elhiszem az Atyaistenről, hanem: „Istenben, az Atyában, Jézus Krisztusban, a Szentlélekben”. És ez a hit senki másnak nem jár ki, csak Istennek egyedül. Ezért Jézus Krisztus és a Szentlélek isteni voltát azzal valljuk meg, hogy ugyanúgy hiszünk bennük, mint az Atyában. És ahogy ugyanazt a hitet vetjük mindhárom személybe, úgy a három személy is egyetlen Isten.

(* A helyhatározói jelentésű *in* előljárószó a „hinni” ige vonzata mind a latin Credo-ban, mind a Luther által idézett német fordításban.)

ISTEN IRGALMASSÁGA OLYAN
MINT A MENNYBOLTOZAT, AMELY FÖLÉNK
BORUL.
E TETŐ ALATT BIZTONSÁGBAN VAGYUNK,
BÁRHOL IS JÁRUNK.

LUTHER MÁRTON

Az Én igém...

Most egy kisközösség, a Budagyöngyén tartott Gyülekezeti bibliaórára járók két tagja vállalta, hogy lírában, prózában vall arról, mi érintette meg Őt különösen. Milyen esemény, ige, ének segítette a hitbeli növekedésben.

Emlékezés a Mában, de imában

Szeptember elseje,
több minden kezdete.
Hitem gyökere,
a keresztség érintése.

Apám és Zoltán bácsi
testvérként szerették egymást.
Én is egy ajándék-testvérként
születtem a Velsz-házban.

Beteg testvéremnek köszönhetem,
hogy egész életem a zenének szenteltem.
Ő biztatott, hogy zongorázzam,
és Anyám követte ezt a parancsot.

Így lett dr. Velsz Aladár
egyházkerületi felügyelő lánya
Győr-Náadorváros, Debrecen és
a Budagyöngye egyik kántora.

Az „isteni világban” életem
1939. szeptember elsejével indul.
Thúróczy Zoltán keresztelt és indított el
a győri Öregtemplom falai között.

Debrecenben presbiterként is szolgáltam,
sok beteg gyereket gyógyítottam.

A szeptember elsején kitört háború
az emberek sorsát meghatározta.
Szülőföldjük elhagyása, de hitük megtartása
segítette őket életre-halálra.

Áldott legyen a mi Urunk,
hogy erre ma is gondolhatunk!
Élünk és terjesztjük az ígét
a Zsidókhoz írt levél szerint:

„Törekedjetek mindenki
íránt a békességre és a szent
életre, amely nélkül senki
sem látja meg az Urat.”

Apám ezzel az ígéssel indított
az életre, hála érte az
Úr Jézus Krisztusnak!

Varvasovszky Jánosné
Velsz Dóra
gyémántdiplomás
zenetanár

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet
koronáját.” (Jel 2, 10b)

Gyermekkorom óta szívesen
vettem részt nyári egyházi tábo-
rokban, csendes heteken, Szélró-
zsán. Jó volt különböző közössé-
gekben részt venni. Hittanosaim-
mal, unokáimmal Nógrádban,
Nagyvelegen többször együtt le-
hattunk Isten Igéjével; énekkel, já-
tékkal töltekezhettünk. Hetven év
felé közeledve úgy éreztem, ez már nem az én műfa-
jom. Ezzel befejezettnek gondoltam ezt a nyári szol-
gálatot, de Ildikó lányunk egy telefonhívása után el-
határozásomon változtatnom kellett. Ő ugyanis épp
a budavári lelkészi hivatalban járt, ahol közvetítő
szerepre kérték meg: beosztottak reggeli áhítat veze-
tésére a nyári táborba, és az Ige: *Légy hű mindhalálig,
és neked adom az élet koronáját*. Kissé elsápadhat-
tam, úgy éreztem, ezt a szolgálatot nem lehet vissza-
utasítani. Vállalnom kell a nyári forróságot, kb. 100
ember „csendes” jelenlétét, és az áhítat megtartását.
Konfirmációs ígém felszólított, biztat: hűségesnek lenni
életünk végéig, s az örök életet, a „versenydíjat” így
elnyerhetjük. Megvalósítható ez egyáltalán? – Tehet-
jük fel a kérdést. Hazához, házastársához, barátához,
hivatáshoz is hűjával tudunk hűségesnek bizonyulni.
Hogyan indulhatunk el az Istenhez való hűség ösvé-
nyén? Mit vár tőlünk Urunk? Odafigyelés a ránk bi-
zottakra, forró imádság, töltekezés Igéjével, a szent
vacsorával. A gyülekezeti közösség ápolása. Készülés
közben az az élmény táplált, amit Gárdonyi Zoltán
erre az ígére komponált kánon-kórus műve adott.
Egy németországi evangélikus templomban a Deák
téri gimnázium kórusa Bence Gábor vezényletével
mély átéléssel énekelte ezt a művet. Örölnék, ha a
budavári Schütz kórus is részesülne ebben az élmény-
ben, megtanulná e kánont.

Királyi korona, babérkoszorú valószínűleg nem
kerül fejünkre. Jézus, aki életművéért furcsa koronát,
tövískoszorút viselt, az Élet koronáját, az örök életet
ígéri, ami már itt a Földön elér-
hetővé válhat. Adja Urunk,
hogy hűséges szolgálóink bizo-
nyulhassunk, bizonyulhassak!

„Órá bizom életem, míg a
cél elérhetem. Én Jézusom, adj
hű szívet, hogy legyek mindvégig
hűved!” (439. ének, 4. vsz.)

Szebik Imréné

Az örök élet felé

Hírek

- Május 31-én *Péter Zoltán* ökumenikus istentiszteleten liturgiával és igehirdetéssel szolgált a Jézus Testvérei Ökumenikus Diakóniai Rend által szervezett 29. Teremtésünnepen.
- Június 9-én pünkösd ünnepén tartotta gyülekezetünk a munkaévről napját, *Pünkösd találkozása* címen. A jó hangulatú, tartalmas napunk hangolta rá a gyülekezetet a nyári időszakra.
- Június 10-20. között került megrendezésre a *Budavári Bach Fesztivál*.
- Június 20-án *Bence Imre* lelkész részt vett a II. kerület napján, amikor posztumusz díszpolgári kitüntetését kapott Weöres Sándor evangélikus író, költő.
- Június 21-23-ig a Budavári Gospel Kórus évzáró kirándulását szervezte meg *Heinczinger János* és felesége, *Orsolya* meghívására a Somló-hegyen. A kórus a *Nyitott pincék* rendezvény keretében koncertet adott a Szent Margit Kápolnában és a Tornai pincészet teraszán. Vasárnap részt vettünk az istentiszteleten Somlószőlősön, ahol *Bence Imre* hirdette az igét.
- Június 30-án norvég testvér-egyházkerületünk ifjúsági kórusa énekelt az istentiszteleten.
- Június 30-tól július 6-ig tartott az idei táborunk a csemői Tamás-tanyán. A 85 résztvevő a *Tudjátok az utat?* címmel foglalkozott Isten igéjével.
- Június 7-én a főtí Kántorképző-tanfolyam kórusa énekelt a délelőtti istentiszteleten, *Bence Gábor* tanfolyamvezető vezényletével.
- Június 7-én *Dr. Fabiny Tamás* püspök lelkészé szentelte *Lukács Máté Andrást*, aki gyülekezetünkől indult a lelkési szolgálatra. Első szolgálati helye a Nógrád megyei Galgaguta lesz.
- Július 30. és augusztus 19. között családjával együtt *Péter Zoltán* Bajorországban három vasárnapon helyettesítési szolgálat keretében 2-2 istentiszteletet látott el Kempenben és Oy-ban, valamint egy vetített képes előadást is tartott a magyar evangélikusságról.
- Augusztus 5-én az ifjúsági kör szervezett grillezést a parókiaudvaron, ahol elbúcsúztattuk a külföldi ösztöndíjra készülő *Szilvagyai Báborkát* és *Fabiny Mártont*.
- Augusztus 23-25-ig tartotta a Budavári Gospel Kórus a szokásos nyári végi táborát Sámsonházán. Ennek keretében *Bence Imre* Pásztón és Sámsonházán igehirdetéssel szolgált.
- Augusztus 26-29. között tartottuk napközis táborunkat, amelyen 27 gyermek vett részt az iskolai hitoktatók, önkéntesek és lelkészek szolgálatával.
- Augusztus 28-30. között tartották az Északi Egyházkerület évkezdő lelkészkonferenciáját Balatonszárszón, ahol *Dr. Fabiny Tamás* püspök vezetésével volt együtt 85 lelkész. A konferencia témájának feldolgozásában trénerként többek között *Bence Imre* segítette a csoportmunkát.
- Augusztus 30-án a lelkészek, a hitoktatók, a vasárnapi gyermekbibliakör vezetők és az ifjúsági vezetők tartottak előkészítő megbeszélést a munkaévről beosztásával kapcsolatban.
- Szeptember 1-jén a tanévnyitó istentiszteleten a napközis tábor résztvevői a táborban készített bábok segítségével előadták a Farizeus és a vámszedő példázatát. A csoport munkáját *Péterné Mestery Rita* koordinálta.
- Szeptember 2-án a Budavári Általános Iskola 50. tanévnyitó ünnepélyén *Péter Zoltán* képviselte gyülekezetünket.
- Szeptember 6-án tartotta tanévnyitó ünnepi alkalmát az Evangélikus Hittudományi Egyetem. A gyülekezetünkől idén *Vác Ágoston András* az osztatlan lelkészszakon, *dr. Sárk Eszter* pedig a másoddiplomás lelkészszakon kezdi meg tanulmányait, s tett fogadalmat. Gyülekezetünket az alkalmon *Bence Imre* képviselte.
- Szeptember 7-én a hitoktatók segítségével nagytakarítást tartottunk az alagsori termekben. Köszönjük a hitoktatók áldozatos munkáját!
- Szeptember 9-én a Budavári Evangélikus Szabadegyetemen *Lackfi János* költő, író volt a vendégünk.
- *Kásai Andrásnét*, Zsuzsa néni 100. születésnapján az otthonában köszöntötték gyülekezetünk lelkészei.
- Szeptember 14-től az Ars Sacra fesztivál keretén belül *Budai István* kiállítása volt megtekinthető templomunkban, *Isten kezében* címmel pedig az Erdélyi Helikon költőinek istenes verseiből hallgathattunk meg egy összeállítást.
- Szeptember 15-én *Péter Zoltán* a bobai evangélikus templomban istentiszteleti szolgálat keretében megkeresztelte sógorának (Rita öccsének, Szabolcsnak) Vitéz nevű gyermekét.
- Szeptember 29-én volt a Völgy utcai Ökumenikus Óvoda tanévnyitó istentisztelete a pasaréti katolikus templomban.

Lelkési Hivatal

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

Samu Piroška irodavezető

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

telefon: +36-1-356-9736

mobil: +36-20-387-9572

web-lap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: budavar@lutheran.hu

Bence Imre – igazgató lelkész

Fogadóóra: kedd 15.00-18.00; péntek 9.00-12.30

e-mail: imre.bence@lutheran.hu

Bencéné Szabó Márta – lelkész

Fogadóóra: szerda 9.00-13.00

Péter Zoltán – lelkész

Fogadóóra: kedd 9.00-13.00; csütörtök 9.00-13.00

e-mail: zoltan.peter@lutheran.hu

Dr. Fabiny Tamás – püspök

e-mail: tamas.fabiny@lutheran.hu

Budavári Hírmondó

az Egyházközség tájékoztató hírlevele

Olvasó-szerkesztő: Váradai Adél

Tördelés: Hegyi András

Grafika: Konczos Éva rajztanár-festőművész

Felelős kiadó: Bence Imre igazgató lelkész

Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKÉZELŐ

Mostani lapszámunk az Emberi Erőforrás

Támogatáskezelő támogatásával készült.